Ч. 12. Субота 30 (17) січня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Neue fr. Presse про авдиенцию Юста у Цісаря. — З балканьских справ.

Вчера відбула ся у президента палати послів дра Вайскірхнера конференция німецкого союза з християньскими суспільниками, аби порозуміти ся що до спільного поступованя в справі язиковій. Правительство побоює ся із сторони ческої обструкциї, отже хоче сотворити більшість против Чехів.

Вчера в полудне відбувала засіданє парляментарна комісия ческого союза, на котрім ухвалено запротестувати против виконного розпорядженя в справі язика в почтовій дирекциї. Що до парляментарної тактики більшість заявила ся радше за опозицию як за обструкцию.

Буджетова комісия радила вчера дальше над буджетом „рада міністрів". Пос. Шлеґель обговорював справу „бумлів" в Празї і виступив против Чехів, котрі кожду німецку розмову, ведену в Празї, уважають провокациею. Промовляли й инші німецкі бесідники, а всі жалували ся на те, що Славяни взагалі всюди виступають ворожо против Німців. Засіданє перервано о 1 годині в полудне. О слідуючім будуть посли повідомлені письменно.

Довше засіданє відбула вчера комісия для справи анексиї Босни і Герцеґовини. На тім засіданю виголосив своє експозе п. президент міністрів бар. Бінерт.

Комісия реформи реґуляміну покінчила вчера ґенеральну розправу над внесенем Штайнвендера. П. Адлер підніс, що ходить лише о утрудненє злишної і легкодушної обструкциї, позаяк обструкция есть дозволена лише в разї загроженя жизненних справ якогось народа. П. Штайнвендер висказав надію, що его внесенє буде приняте і легкодушна обструкция в парляменті стане на будуче виключеною. Потім ухвалено перейти до подрібної розправи. Принято внесенє п. Пернерсторфера, поручити референтови, щоби опрацював також внесеня, що вийшли від комісиї, і ті, котрі до 6. лютого вплинуть, і предложив звіт о них в палаті.

О парляментарнім положеню кружать найріжнїйші інформациї. Кореспонденция „Centrum" перечить всяким поголоскам о відроченю сесиї а хр.-суспільна кореспонденция „Austria" доносить, що бар. Бінерт внесе 3. лютого язикове розпорядженє в посольскій палаті і від приняття его буде залежати продовженє парляментарної сесиї а навіть судьба кабінету. Коли посольска палата покаже ся неспосібною до праці, то парляментарна сесия буде замкнена на короткий час, щоби усунути всї наглі внесеня з дневного порядку. А в случаю, коли би бар. Бінерт був приневолений уступити, то в кождім разї наслїдником его не буде кн. Гогенльоге, як се подало кілька дневників.

„N. fr. Presse" подала інформациї президента посольскої угорскої палати Юста, яких уділив він по повороті з Відня до Будапешту одному з кореспондентів сего дневника. Юст не вручив цісареви пропамятного письма, навіть не мав при собі записок, тому говорив всьо з памяти по угорски, бо німецкої мови не знає на стілько, щоби ясно виразити ся. Монарх говорив на переміну по угорски і по німецки і часто робив замітки підчас виводів Юста. Положенє ще не вияснило ся, бо рішенє ще не запало.

Після другої вісти з Будапешту, в „N. fr. Presse" відповів цісар на виводи Юста, що бажає полагоди банкової справи в порозуміню з Австриею. Крім того доносить сей дневник, що правительство і угорский сойм згодять ся вкінци на удержанє спільного банку, але подбають про те, щоби в новій орґанізациї спіль-

Ясновидїнє
і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

Наші читателі певно вже давно позабули ту новинку, яка під конець минувшого року була уміщена в ч. 280 „Народної Часописи" під заголовком „Чудотворний лікар". Пригадаємо длятого тут коротенько еї зміст.

Там була бесїда про доктора Евгенїя Польончика, котрий взяв ся був у Львові лїчити недужих за помочию якогось ясновидющого медіюм і тим своїм способом лїченя спонукав виділ лікарскої палати у Львові до завізваня его, щоби він зробив пробу такого лїченя в присутности цілого виділу тоїж палати і лікарів специялїстів. Часть публики а мабуть і лікарів взяла сей спосіб лїченя що найменше за шарлятанерию, коли вже не за звичайне обманьство; друга же часть публики з деякими польскими часописями по переду станула по стороні дра Польончика, стараючись виказати фактичну успішність лїченя его способом.

Як стоїть тепер тота справа і чи др. Польончик схоче дійстно показати свою штуку лїченя перед установленою комісиею та коли — того не знаємо. Від коли розійшла ся згадана чутка, минуло вже споро часу, але про якийсь доказ дра Польончика перед комісиею лікарскою, що він може дійстно лїчити, недужих за помочию ясновидющого медіюм, не чути нїчого. Се нас впрочім тут нїчого й не обходить, бо нам не розходить ся о дра Польончика, лиш о сам спосіб лїченя за помочию ясновидющих медій, спосіб, якого могли би уживати й инші, „чудотворні" лікарі, а се дає нам нагоду поговорити тут про деякі загадочні прояви в житю чоловіка, котрі здають ся вязати нас з якимсь надприродним сьвітом. До них належить також так зване ясновидїнє, котре між тими проявами займає бодай чи не найперше місце.

Для поясненя, що есть ясновидїнє, наведемо тут кілька примірів. Найновійший і вельми характеристичний був би той, про котрий сими днями донесли італїяньскі і инші заграничні ґазети. Розуміє ся, що ми не могли провірити, чи дійстно так стало ся, як згадані ґазети донесли, але й не маємо причини невірити тому донесеню. Отже після того донесеня, мав др. Сарті, звістний в Римі лікар, повідомити італїяньску академію наук о слідуючім случаю:

Одна дама з римского товариства, котра вже від кількох місяців есть хора на нерви, предвиділа і заповіла вже дня 2 грудня м. р. ту катастрофу, яка постигла Мессину і міста та села в Калябриї. Тота дама, що належить до одної з найзнатнїйших родин шляхотских в Італії, діставши в ночи страшного рознервованя, казала закликати дра Сарті'го. Лікар старав ся успокоїти недужу всїлякими способами, але то аж тоді єму удало ся, коли прирік їй, що передасть італїяньскому королеви лист, котрий она написала. В тім письмі благала она короля Віктора Емануїла, щоби він поспішив на поміч місту Мессині, котрому грозить страшна елементарна подія. „Я виджу — писала она — як земля і море сполучили ся в тій цїли, щоби се красне місто знищити. То страшне нещастє стане ся дня 8, 18 або 28 сего місяця".

Лікар, котрий набрав того кріпкого пересконаня, що має тут діло з привидами якоїсь гістерички, сховав то письмо до свого портфеля, а коли на другий день знов прийшов, сказав дамі, що відослав то письмо до короля. Недужа відтак успокоїла ся, могла вже трохи їсти і заживала охотно записаний лік. Але в ночи з 7 на 8 дістала знов гістеричного нападу. Так еї корчило, що она аж качала ся, плакала, кричала і заєдно допитувала ся, чи король велїв людем винести ся з Мессини. Та й ночи з 17 і 27 були для неї так само неспокійні а дня 27 атаки нервові стали так сильні, що всї присутні гадали, що недужа вже їх не перебуде. Аж вечером дня 28 настав спокій і недужа запала в твердий сон. Нещастє вже було стало ся. То пророцке письмо доручено королеви, котрий тепер з великою цікавостию виглядає вислїду наукових дослїдів, які має поробити медичний виділ з пацієнткою дра Сартія.

Як би так дійстно було, як тут сказано, то був би се незвичайно замітний і вельми важний факт ясновидїня. То звістно загаль[illegible] стверджено вже нераз, що на короткий [illegible] ред землетрясенєм бере ся не лиш зв[illegible] земли але і птиць у воздусї якийсь [illegible] они ніби прочувають надходячу [illegible] неспокій; Чомуж не мали би еї прочувати [illegible] катастрофу. не всї, то бодай деякі одиниці [illegible] й люди, коли [illegible] більше д[illegible] того

ного банку угорский характер інституциї був і на вні сильнійше зазначений. І так хотять Мадяри, щоби було двох ґубернаторів, оден у Відни, другий в Будапешті, а над ними ґенеральний ґубернатор. Дальше має бути двох управляючих секретарів, оден у Відни, другий в Будапешті і ґенеральний секретар. Вкінци менші банкноти мають мати виключно угорский текст, незалежно від австрийских банкнотів, де головний текст буде німецкий.

Статя подана в часописи „Dan“, орґані сербскої независимої партиї в Сараєві п. з.: „Серби і Бури“ зробила велике вражінє. Сказано там, що Бог хоронить Сербію і Чорногору перед нерозважними ділами, бо в противнім разї они зникли би вже давно з історичної видівнї. Нема найменшого сумнїву, що Серби в Босні і Герцеґовинї не повстануть проти свого нового володаря, що зарівно Росия і Анґлїя, як Франция та Італїя не мають зовсїм охоти до війни, що навіть найбільше інтересована Туреччина мирно полагодила справу Босни і Герцеґовини. В разї війни з Австро-Угорщиною поплило би богато славяньскої крови, а вкінци Сербія і Чорногора мусїли би уляччи. Лучше отже погодити ся з доконаним фактом анексиї, чим брати ся за нерозважні дїла, які зашкодили би сербскому народови взагалї, але не принесли би пожитку Сербам в Боснї.

Також турецка часопись „Шурай Уммет“ наклинує Сербію і Чорногору до порозуміня з Австро Угорщиною. Між тим в Сербії ширить ся що раз то більше огірчене на скупштину. „Дневни Лист“ в статї „Зрадники народу“ порівнує Сербію з Византиєю і Польщею перед їх упадком, закидає скупштинї, що замість дбати про народнї інтереси, веде она боротьбу о мінїстерскі крісла. Коли так дальше піде, то виборцї порозганяють своїх послів. — Францускa часопись „Temps“, бороняччи Францию перед несправедливими напастями деяких часописий, заявляє, що Серби переняті тепер так ароґантским патриотизмом, що обкидують грязию навіть своїх приятелїв. Франция не відповідає за те, що своїми нерозважними дїлами накоїла Сербія почавши від Сливници, а скінчивши на королївскім мордї.

Новинки.

Львів, дня 29-го січня 1909

— **Роковини смерти бл. п. Архікнязя Рудольфа.** Дня 30 с. м. яко в двайцяті роковини смерти наслїдника престола бл. п. Архікн. Рудольфа виїде до Відня делеґация 1 п. уланів, стационованого тепер у Львові, котрого властителем був бл. п. Архікн. Рудольф, щоби там зложити вінець на домовинї.

— **Проґрама** торжественої вистави, котра відбуде ся з нагоди 40-лїтного ювилею товариства „Просьвіти“ і першого просьвітно-економічного з'їзду дня 1 лютого с. р. в міскім театрі у Львові: 1) М. Лисенко: „Бють пороги“: — кантата на мішані хори, соля тенорові і басові в супроводї орхестри 15 пп., відспіває „Львівский Боян“. 2) „Серед бурі“, драма в 5 дїях зі співами Бориса Грінченка, відограє дружина руского народного театру (скріплена в гуртових сценах аматорскими силами). 3) Апотеоза „Просьвіти“, живий образ унагляднюючий 40-лїтну діяльність товариства. — В антрактах відограє орхестра міского театру між иншими 1) Nicolai: Увертура з опери „Веселї куми з Віндзору“. 2) Vieuxtems: Reveria 3) Чайковский: Санспароль. 4) Chopin: Praeludium. 5) Grieg: Смерть Ази.—Стрій сьвяточний. Зверхну одїж просить ся безусловно віддавати до ґардероб. При виконаню поодиноких точок двері будуть зачинені. Початок точно о год. 7 вечером.

— **В справі дяків.** Видїл дяківских зборів судово-вишеньского деканату взиває всїх дяків з цїлої Галичини, щоби скликували в кождім деканатї збори, підписували петициї і висилали депутациї з петициями до своїх послів державної ради. Формулярами може служити Николай Цьорох, церковний півець в Довгомостисках пос. почта Судова Вишня.

— **Дрібні вісти.** На львівскій почтї надано в місяци падолистї 1908 року 3,348.101 приватних звичайних листів а 4,208.942 листків. Всїляких листів, часописий і пересилок під опаскою надано в тім часї разом 12,444.715 штук. — Межи Стриєм а Вроцлавом на прускім Шлеску заводить ся з днем 1 лютого телефонове сполучене. Розмова може тревати 3 мінути а оплата виносить 3 К 60 с. — Польска приватна ґімназия в Яворові одержала право публичности. — На пахтяря Фішля Шайдінґера напало оногди за жовківскою рогачкою кількох хлопців у віцї від 14—17 лїт і вхопили ему з воза валїзку, в котрій було чорне одїнє. — П. Ядв. Довнарович замешкала при ул. сьв. Марка згубила в містї золотий годинник вартости 310 К. — З Асхабаду в Росиї доносять, що там вчера напали якісь розбишаки на віз почтовий і зрабували 469.000 рублїв. — В Серетї засуспендовано в тамошнім маґістратї урядника в касї міскій. Ревізия викрила всїлякі неправильности в тамошній касї. — В Сяноцї вибухла пошесть шкарлятини і як зачувати лежить в декотрих домах по кількоро хорих дїтий. — На прускім Шлеску викрила полїция з Мисловиць фальшівника гроший в особі п. Найкірха, властителя замку. — Вол. Мікльош зайшовши на ніч до хати Розалїї Беднарскої в Зимній водї вкрав там слузї Войтїхови Козьолови пальто і 7 К. Козьол зловив Мікльоша і віддав в руки полїциї, котра вернула ему пальто і 7 К.

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому“. Початок $7^1/_2$ вечером

В суботу 30 с. м. „Фавст“, опера в 5 дїях Ґунода.

В недїлю 31 с. м. „Сватанє на Гончарівцї“, народна оперетка в 3 дїях Гр. Квітки-Основяненка.

— **Ювилейні сьвяткованя.** Читальня „Просьвіти“ в Судовій Вишни уладжує в суботу, дня 30 с. м. в комнатах „Рускої Бесїди“ ювилейне торжество з приводу 40 лїтного єствованя „Просьвіти“. Рано богослуженє, о год. 6 вечером концет, по концертї танцї. — В Полївцях, чортківского повіта, відсьвяткує читальня „Просьвіти“ 40 лїтний ювилей сего товариства в понедїлок, дня 1 лютого. О 9 год. богослуженє з проповідию, відтак в читальни реферат, співи і декламациї, а вкінци загальні збори читальнї

— **Про загадочну і ориґінальну смерть** доносять з Кшачкова, ряшівского повіта до „Kur. Lwowsk-ого“: Дуже цїкавою смертию — сказано в згаданій дописи — помер перед кількома днями один господар в громадї Кшачкова, бо вертаючи вечером домів, війшов не знати яким способом до ріки, глубокої на яких 60 цм. і вже з неї не вийшов, лиш на другий день знайшли его люди стоячого повисше колїн у водї, опертого об беріг ріки, з відкритою головою, з шапкою під пахою і лиш в однім чоботї. Утопити ся не міг, бо стояв у водї а вода сягала ледви по колїна, та й не виглядав як потопельник. Де згубив чобіт, також не знати. Так само загадкою єсть, длячого не вийшов з води. Що правда, він вертав з хрестин і був трохи пяний, але знов не так, щоби аж не міг вийти з води, а відтак не стояв би у водї, лиш був би упав і утопив ся. Так отже маємо тут дїло з загадочною смертию, котра мабуть і позістане загадкою. Помершого похоронено на кладовищи в Кшачкові.

— **Для спадкоємцїв Полуботка.** Бюро для відшукання спадщини по гетмані Полу-

---

спосібні. А дальше: виходило би з того, ще межи силами в земли, які викликують трясене землї, а устроєм зьвіринного і людского орґанізму єсть якась, хоч дуже невиразна і неясна для нас звязь.

Дивнійше однак видає ся, коли тота внутрішна сила землї дає ся, як в повисшім случаю, відчути якійсь особі на значну віддаль. Яка тут може заходити звязь межи особою а внутрішною силою землї? — Яка би й не була, а все-таки можемо бодай говорити о якійсь звязи. Але возьмім инший случай, той н. пр., про котрий розповів недавно тому пісарский радник Фр. Войтех у віденьскій ґазетї „N. W. Tagbl.“ Він розповідає:

Дня 9. жовтня 1902 допустив ся хтось в селї Ізбо в північній Швециї подвійного убийства, котрого жертвою стали ся старенькі супруги Ольсзони. Кілька кільометрів від того місця, де стало ся то убийство, єсть місцевість Єрффи; там єсть гостинниця, в котрій від довшого часу служила молода дівчина Едля Карльсзон, котру в цїлій охрестности не називали инакше лиш „сновидою“. Досьвіта дня 10. жовтня розповідала она в найбільшім роздразненю кільком гостям, які були в гостинници, між иншими й кроноленсманови (висшому урядникови полїцийному) Кельборнови з повіта Єрффи, що в ночи мала она так страшний сон, що він їй і тепер з гадки не сходить. Кельборн попросив еї тоді, щоби она розповіла єму о скілько можна докладно все, що їй снило ся, а Карльсзонівна розповіла при сьвідках, що слїдує:

Она виділа в снї якусь постіль, на котрій лежала якась жінка а перед постелию стояв якийсь чоловік. Той чоловік раз пораз колов ножем тоту жінку а раз вбив їй ніж так глубоко в тїло, що конець его аж вилїз з другого боку тїла. Зараз по тім представив ся їй инший образ. Она виділа знов постіль а в тїй постели спав якийсь чоловік; перед постелию стояв якийсь мужчина, котрий тому чоловікови вбив ніж в шию; она тоді аж крикнула і збудила ся. Убийника не могла она видіти з лиця, бо той був обернений до неї плечима; але шия у него і карк були такі, що она би его по них зараз пізнала, як би то не був сон. Ніж описала она зовсїм докладно — він був дуже довгий, на кінци легко загнений, з жовтою колодкою. Комната, в котрій доконано того подвійного убийства, яке їй приснило ся, була лиш слабо осьвітлена, якимсь сьвітлом, що неспокійно блимало. Дівчина могла однак докладно описати, де стояли ліжка, котрі так виглядали, що могли би кождому впасти в очи.

Урядникови полїцийному тай другим гостям, що прислухували ся тому оповіданю видавало ся то дивним, що таке може комусь приснити ся, але они не звертали дальше на то уваги, аж по полудни розійшла ся чутка, що в Ісбо доконано подвійного убийства. Полїция розвела зараз слїдство, а тоді показало ся, що убийство виконано зовсїм так, як то приснило ся згаданій молодій дівчинї: старий Ольсзон мав перерізану шию, а на трупі его жінки знайдено множество ран від коленя ножем, з котрих одна переходила наскрізь через тїло. Місце, де стояли ліжка, і їх вигляд відповідали зовсїм тому, що розповіла Карльсзонівна, а зі всего виходило, що убийник мусїв мати ще якогось спільника, помічника, котрий з закритою ліхтарнею пускав на комнату тілько сьвітла, щоби убийник міг виконати свій злочин. Не довго тревало, як полїциї удало ся вислїдити чоловіка дуже злої слави, якогось Акерсберґа, на котрого впало підозрінє, що то він допустив ся того убийства. Небавком викрито і его помічника.

Оба они не хотїли признати ся до нїчого, але познаки против обох були так многі і сильні, що не могло вже бути ніякого сумнїву, що они убийники. Шведский психіятер, др. Абруц заінтересував ся сею справою дуже і зробив в судовім будинку в Єрффи слїдуючий, певно рідкий досьвід. Акерсберґа уставлено з пятьма иншими особами, всїх в звичайній ноші, в одній комнатї так, що всї шість були плечима обернені до дверий, котрими опісля впустили Едлю Карльсзон. Судия слїдчий спитав еї відтак, чи она пізнає знову той карк з поміж тих шістьох, які тепер видить. Не надумуючись анї хвильки показала дівчина на Акерсберґа і сказала: Отсе той, котрий я в снї виділа.

(Дальше буде).

ботку, як повідомляє „Полт. Гол.“, розсилає тепер усім спадкоємцям повідомленя про доходи й видатки зібраних на відшукане гроший. Усього спадкоємців записало ся поверх 700, котрі зложили 7.360 карб. Видано з того 3.772 карб. 42 коп. 47%; таким чином тепер спадкоємцям треба вернути всього по 53 коп на кождий зложений карбованець. Найбільші видатки зроблено на мандрівку д. Пржевальского до Льондону, — се є 2.400 карб. Спадкоємців зголосило ся було значно більше, але членьску вкладку брали тільки від тих, що доказали своє право на гетьманьску спадщину.

— **Нещасливі пригоди на зелїзницях.** Робітник зелїзничий Петро Гордон з Бібрки хотів оногди по полудни вскочити до поїзду товарового, що їхав в сторону як до Ходорова, але спотикнув ся і упав під колеса, котрі відтяли єму голову, а тіло роздушили так, що годі було в нїм розпізнати тіло чоловіка. Стало ся то межи Кульпарковом а Сиховом в місци, де шлях пiднимає ся в гору, а поїзд їде поволійше. Дирекция зелїзниці не знаючи, чи стало ся то на териториї львівского чи бобрецкого повіта, повідомила насамперед львівский суд, а відтак бобрецке старосто; коли же ані звідси ані звідти не явила ся комісия, дирекция повідомила львівску поліцію. На місце нещастя виїхав комісар поліциї п. Каспржик, а перевівши доходженя, велів відставити тіло до будинку судової медицини. За той час, коли тіло лежало в поли, стерегло єго двох людий, котрих наймила родина погибшого. Они розложивши огонь, сиділи цілу добу коло тіла. — Подрібною смертию згинув в Бергометі на Буковинї котляр Йосиф Петриковский. Він працював там при направі машини а скінчивши дня 25 с. м. роботу, хотів вечером вернути до Черновець, де був котлярем при огрівальни зелїзничій і в тій цїли хотів вскочити до поїзду їдучого до Черновець. Поїзд вже був в руху, а що сходи при ваґонї були обмерзлі, Петриковский посовгнув ся і впав під колеса ваґону, котрі перейшли єму по ногах і одну ногу розторощили на кусні а другу перетяли. Нещасливого видобуто ще живого з під ваґона і подано єму першу поміч. але нещасливий помер небавком, не відзискавши притомности.

† **Померли:** Катерина з Курганевичів Велигорска, матїр о. Ів. Велигорского, душпастиря в Майнерсвіль, в Пенсильванії, і о. Мат. Велигорского в Рошневі, в Товмаччинї, померла в Серафинцях в 78-ім р. житя. — У Львові помер Маркиль Новаковский, інспектор шкільний в 52 р. житя. — В Краківци помер окружний лікар др. Еміль Козловский, котрий делеґований яко лікар епідемічний з рамени правительства до боротьби з пятнистим тифом, набавив ся в Кобильници від хорого тої зараздивої недуги. — В Сколю помер Лев Домбровский, емерит. інспектор шкільний в 78 р. житя. — В Станиславові помер в суботу дня 23 с. м. Станислав Лорш, адвокат краєвий в 46 р. житя.

Телеґрами.

Відень 29 січня. На початку нинїшного засіданя палати послів відчитано три пильні внесеня: пос. Ерба з завізванєм правительства, щоби предложив проєкт закона о відносинах язикових в Чехії і з жаданєм, щоби вибрано комісию з 52 членів до нарад над тими внесенями; пос. Кончі о безпроволочнім приступленю до першого читаня правительственного предложеня о італїяньскім факультеті і пос. Чеха о безпроволочнім знесеню розпорядженя почтового.

Константиноноль 29 січня. До „Tanina“ доносять з Адріянополя, що Болгария відкликала часть войска знад границї.

Нетербург 29 січня. Сойм фінляндский скликано на день 3. лютого ст. ст. до Гельзінґфорса.

Тегеран 29 січня. (П. Аґ.) В полудневій Персиї вибухли поважні розрухи. В Бушехр (над перским заливом) ворохобники зранили ґубернатора і убили обох єго синів. В Шірас товпа обрабувала філію державного банку. В Лярістанї вибухла також ворохобня.

Тегеран 29 січня. З Тебріс доносять, що правительственне войско заняло два села і відтяло получене з Джульфою.

Петербург 29 січня. Зачувати, що рада міністрів приняла проєкт утвореня окремої холмскої ґубернії через вилучене 6 повітів з ґуберній сідлецкої і люблиньскої.

Софія 29 січня. Потверджують тут поліпшене ситуациї. Мінїстер Папріков заявив, що вигляди порозуміня суть просто оптимістичні. Гадають, що коли Туреччина згодить ся на предложеня держав що до заплаченя сто мілїонів франків, то Болгария імовірно на то пристане.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнєевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·30, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/5 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40 **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*
„ Перемишля, Хирова: 4·00
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/7): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Шкіряні вироби з российскої шкіри!

Пара чобіт в российскої шкіри васуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із российскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К. Третий же рід чобіт, в найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи в тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайее на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтии, п. Долина ад Стрий.

Головна

Агенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).